

יום ב', י"ב בניסן תשס"ג (14 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

חד גדיא

לסיום ליל הסדר, נוהגים לשיר כמה שירי שבח להקב"ה והשגחתו על ברואי. האחרון שביניהם, '**חד גדיא**' [=גדי אחד].

מובא ב'מדרש רבה' (פר' נח), כאשר אברהם אבינו שיבר את פסלי תרח אביו, לקחו אביו ומסרו לידי נמרוד המלך הרשע, והנה התפתח ביניהם ויכוח כדלקמן:

אמר נמרוד לאברהם: **נעבוד לאש!**

ענה אברהם ואמר: **ונעבוד למים המכבים את האש...**

אמר נמרוד: **טוב, נעבוד למים!**

אמר אברהם: **ונעבוד לעננים, הנושאים את המים...**

אמר נמרוד: **טוב, נעבוד לעננים!**

אמר אברהם: **ונעבוד לרוח, המפזר את העננים...**

אמר נמרוד: **טוב, נעבוד לרוח!**

אמר אברהם: **ונעבוד לאדם הסובל את הרוח...**

הויכוח ביניהם הסתיים ונמרוד השליך את אברהם לאור כשדים [כבשן האש], והקב"ה הצילו משם. אבל עובדי האלילים המשיכו לסגוד לעצים ולאבנים ובעיקר לכוחות המסמלים את התאוות הגשמיות למיניהן. במצרים עבדו, כאמור, לטלה בראותם בזה הכוח הנותן להם ללבוש צמר מגזית הכבשים ולשבוע מהחלב ומאכלי חלב. על יסוד זה ערך מחבר הפזמון "חד גדיא" מעין ויכוח עם המצרים, העושה ללעג ולקלס את אלילותם.

ומתחיל: **"חד גדיא דזבין אבא בתרי זוזי"**, היינו גדי זול שקנה אבא בשני זוזים – עושים אותו המצרים לאליל וסוגדים לו, בגלל התועלת החומרית שזה מביא לעולם. מתווכח היהודי עם המצרי ואומר לו:

--- **מדוע תעבדו לגדי בגלל חשיבותו החומרית, הלא החתול יכול להתקיפו ולאכלו כרגע** ["ואתא (ובא) **שונרא ואכלא לגדיא...**"], **והסוף לאליל שלכם!**

אומר המצרי: **טוב, נעבוד לחתול בגלל תקפו!**

אומר היהודי: **אם כן, תעבדו לכלב שהוא יותר חזק ויכול לנשוך לחתול ולחסלו** ["ואתא כלבא ונשך לשונרא"]...

אומר המצרי: **טוב, אנו נתחיל לעבוד לכלב העז.**

אומר היהודי: **אם כן, תעבדו למקל העץ שבחובטו בכלב פוצעו או הורגו** ["ואתא חוטרא והיכה לכלבא"]...

אומר המצרי: **טוב, נעבוד לסגידת העץ שיש לו כח חזק ונאמר לעץ, "אבי אתה!"**

אומר היהודי: **אם כן, תעבדו לאש המכלה את העץ וכרגע הופך לאפס** ["ואתא נורא ושרף לחוטרא"]...

אומר המצרי: **טוב, נעשה את האש לאלוהינו ונעבוד לו בגלל עוזו!**

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', י"ב בניסן תשס"ג (14 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אומר היהודי: איזה אליל הוא האש – אם המים יכבוהו ברגע-קט, אם כן תעבדו למים...

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל